

JOSÉ MANUEL TOMÁS, NOU PATRÓ MAJOR DE BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

Després de més de trenta anys al capdavant de la Confraria de Pescadors de Benicarló, Salvador Orero s'ha vist obligat a cedir el càrrec a l'armador José Manuel Tomás Fibla. Qui fora Patró Major no va obtenir els vots necessaris per a tornar a optar al càrrec. Tomás, per contra, va obtenir el suport majoritari de pescadors i armadors. El nou patró major es va presentar al càrrec per a intentar solucionar els problemes que llastren el sector a Benicarló. El primer i primordial per a ell, "aconseguir que ens tanquen el port" i més concretament la zona pesquera, tal com està en les veïnes localitats de Peníscola i Vinaròs. Tomás mostrava l'aspecte que presentava el pantalà on estan atracades les barques i va lamentar que "no hi ha ni un guàrdia jurat. Ara vénen a la nit, quan no hi ha ningú i poden entrar en qualsevol barca". Els danys, va calcular, poden arribar a ascendir a més de 3.000 euros. El nou patró major, a més, es va mostrar decidit a lluitar contra el constant augment del preu del gasoli "que és el que realment està rebentant el sector. Dimarts passat va tornar a pujar i així no podem seguir", va assegurar. Un dels pescadors de Benicarló va xifrar en un cost superior als 1.500 euros setmanals el cost en carburant per a la seua barca, d'una

grandària mitjana. "Si ens anem a les barques grans, necessiten més de 4.000 euros, dels quals segur que més de mil els hi podrien estalviar" si el preu fóra estable com fa uns anys. Això, va assegurar el nou patró major, repercutiria positivament en les butxaques dels pescadors" ja que podrien arribar a augmentar el seu sou setmanal en uns 60 euros "que amb els temps que corren són molt per a segons quines economies".

Tomás va reconèixer que "el sector està molt mal" i detallava que en l'actualitat a Benicarló hi ha atracades 26 barques, una menys que en la temporada anterior. De moment, va preferir no fer més declaracions pel que fa a les seues intencions al capdavant del pòsit benicarlando. "Ja anirem fent", va assegurar. El nou patró major no és nou en els càrrecs de representació de la confraria atès que va ser vicepresident durant quatre anys. "Formo part d'una associació creada fa dos anys onl estem integrats nou armadors", va explicar. Enguany van decidir optar a la presidència del pòsit "i jo em vaig oferir voluntari per a ser candidat perquè m'he jubilat i ara tinc més temps lliure", va detallar. El suport unànime dels seus companys de la mar, li ha catapultat a la presidència, càrrec que afronta amb "molta il·lusió i ganes de treballar". Amb la seua elecció culmina el complicat procés de renovació de la confraria benicarlanda.

la veu de Benicarló

S'enfonsa l'abocador de Cervera

Si sense pressió s'enfonsa el terreny, què pot passar quan el formigó del got i les tones de residus dipositades és conjuminen?

TU MATEIX!!!!

JOSÉ MANUEL TOMÁS, NOU PATRÓ MAJOR DE BENICARLÓ

S'ENFONSA L'ABOCADOR DE CERVERA

text REDACCIÓ

I no és una innocentada. S'enfonsa, per un corriment important de terra, una de les parets compactades del got de l'abocador de Cervera que ha d'albergar els residus urbans d'aquesta zona. La Consellera del ram, Bonig, i el seu seguici, fan després una passejada per la zona per a dir-nos.. que s'ha tancat el cercle de l'eficiència en el tractament de residus. Del trencament i les seues possibles greus conseqüències ambientals, a més de l'ocupació de finques sense permisos... ni comentari.

COMPROMÍS DENUNCIA EL TRENCAMENT

Mònica Oltra, diputada del grup parlamentari Compromís, ha denunciat un corriment de terres en la zona qualificada com a apta per la conselleria per a construir l'abocador de Cervera. El corriment ha afectat entre 20.000 i 30.000 metres cúbics, en una de les parets del got d'abocament que es construeix en el Pou de la Figuera. Oltra assegura que el fet s'ha produït "en la mateixa vora

perimetral de la zona qualificada com a apta per al dipòsit controlat de residus per la Conselleria de Medi ambient", i posa de manifest "la inestabilitat dels terrenys triats i la certesa de les conseqüències que d'un fet així puguen derivar-se en el futur quan la instal·lació estiga albergant els residus sòlids urbans". Per a la diputada les conseqüències poden ser molt greus ja que provocarien "el trencament del recobriment impermeable artificial i posterior contaminació de les aigües subterrànies així com accidents laborals de gravetat".

També la denúncia política empara la de la Plataforma Contra l'Abocador de la Bassa, que ha posat en evidència l'ocupació indeguda d'unes parcel·les. Concretament es tracta de la número 81 del polígon 24 i la número 53 del polígon 25, situades a l'altre costat del camí que fins ara delimitava les obres en els terrenys. Les parcel·les "no figuren en el projecte aprovat per la Conselleria de Medi Ambient (número de registre 515/AAI/CV) i per açò la seua ocupació no ha estat exposada al públic, ni publicada en el Diari Oficial de la Comunitat Valenciana, ni

disposen de la preceptiva Declaració d'Impacte Ambiental ni de la posterior Autorització Ambiental Integrada", lamenten. Ambdues parcel·les sumen una superfície total de més d'una hectàrea i en elles "s'ha arrancat tota la vegetació i s'han fet grans moviments de terra amb la mateixa maquinària pesada que treballa en el got de l'abocador". Estos dos fets han fet saltar totes les alarmes entre els veïns, i han provocat que Compromís presente una pregunta a les Corts Valencianes encaminada a determinar les mesures que conselleria pensa adoptar per aquesta situació, tant per la possible ocupació de parcel·les contingues a l'abocador, com pels efectes dels moviments de terres.

A CORRE-CUITA, VE LA CONSELLERA PERÒ,, NO PÀSSA RES

I com si d'un efecte dominó es tractara, la mateixa vesprada que Compromís emetia el comunicat de premsa denunciant estos fets, el president de la Diputació de Castelló, Javier Moliner, i la consellera d'Infraestructures, Territori i Medi ambient, Isabel Bonig, al costat del vicepresident i diputat de Medi

SIS DE SIS

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Dilluns passat, estava jo parlant amb un amic quan va passar pel costat Emili, un gran aficionat del Benicarló amb el qual vaig compartir algunes temporades el goig de ser directiu del nostre estimat club. Emili sol anar a tots els partits. Fins i tot de vegades agafa la bicicleta i se'n va a algun poble veí per tat de gaudir –o patir- d'aquest esport. Com anava dient, Emili ens va passar pel costat i, sense aturar-se, va dir "líders!". Aquell amic no sabia de què anava la cosa, però jo el vaig entendre de seguida i no va caldre cap tipus d'aclariment ni explicació. Efectivament, el Benicarló va guanyar dissabte passat al camp del Sant Mateu per zero a un. Un jugador del Càlig m'havia dit dies abans que els nostres ho tindrien difícil, perquè els de la capital del Maestrat havien fet un bon equip, fins i tot amb gent vinguda d'altres comarques on l'oferta de jugadors es veu superada àmpliament per la demanda. Però dissabte per la nit, en mirar el correu electrònic vaig vore que el meu amic Vicent Ferrer m'havia escrit al feisbook que els nostres havien guanyat. Per cert, que el missatge venia acompanyat per una foto magnífica que espero que siga la que acompanye aquestes línies. Després ja em vaig anar assabentant d'algunes coses més. Hi ha una frase tòpica al món del futbol que pretén associar el mal estat del terreny de joc amb un sembrat de patateres, posant aquest darrer com el pitjor escenari que es poden trobar els jugadors per a desenvolupar la seua feina. El patatar és el súmmum dels despropòsits, el pitjor del pitjor, la idea central de tot allò que se'ns representa quan sentim "terreny de joc absolutament impracticable". Feta aquesta petita introducció, jo vaig pensar que no seria per a tant, que la gespa de l'Arboleda –que així s'anomena el camp- tampoc no podia estar tan mal cuidada, perquè jo ja havia estat varies vegades a eixes instal·lacions, i no n'hi havia per a tant. Però vet aquí que dilluns vaig vore per la tele un reportatge del partit (jotaenproducciones), i he de dir que mai no havia vist un terreny de joc que dificultes més el control de la pilota. Com va dir un dels comentaristes amb molt d'encert, la pilota semblava un conill, amb uns canvis de trajectòria inversemblants i uns bots absolutament imprevisibles. Nosaltres, que fem un joc molt decent i amb importants detalls de qualitat, ens vàrem vore perjudicats per aquesta circumstància. Però també els locals. Per això no es pot posar el camp com excusa de res, perquè tots dos equips fan un bon joc i aquestes coses els perjudiquen. En canvi, si haguérem jugat contra una colla de veterans, desechos de tienta bregats en mil batalles futbolístiques, la cosa haguera estat diferent i hauríem sortit clarament perjudicats per aquesta circumstància. Vaig tindre l'ocasió de vore el gol que ens va donar els tres punts en joc, a la sortida d'un córner. Resulta que el nostre davanter la va tocar amb el cap, però poc abans d'arribar a la porteria, l'esquena d'un defensor santmatevè va modificar la trajectòria de l'esfèrica

amb tan mala sort per a ells, i tan bona per a nosaltres, que va fer cap al fons de la xarxa de la porteria que es troba a la part de la piscina i els vestidors. Els que hi havia a l'estudi de la televisió, entre ells l'entrenador del Sant Mateu, van lloar el joc dels nostres, destacant la mitjana d'edat dels mateixos. Aquesta no supera els vint-i-dos anys si llevem al porter i al central. En resum, i anant a allò que realment ens importa, en dues jornades hem aconseguit sis punts, que és el màxim al que podíem aspirar. Ara seria important no perdre la seguida i mirar de guanyar aquest proper diumenge al segon equip del San Pedro, que conta els seus partits per derrotes, per a mantindre aquesta seguida.

Ara vull aclarir una cosa. Si, ja sé que a la classificació oficial, encara no anem líders, i que al capdavant van uns que es diuen "La Pobla", que no sé si són de la Pobla de Benifassar o de La Pobla de Mafumet. Però tot arribarà i el temps posarà cadascú al lloc que li correspon.

Per cert, eixe que apareix a la foto, dalt a l'esquerra, és un espia?

ÈXIT DE LES III JORNADES NÀUTIQUES

text i foto NATÀLIA SANZ

El bon temps va acompanyar als participants de la II Regata Mandarin's Cup que va tenir lloc aquest cap de setmana en aigües de Benicarló i Peníscola. Després de dues intenses jornades de navegació, l'embarcació Garví, un Malbec 240 de l'armador José Mª Villes va ser la merescuda vencedora de la prova, en la qual van prendre part un total de 15 participants. En la Classe A la primera classificada va ser Mangicú, seguida de Marina Benicarló i Hepta. La Classe B va ser para Garví, Vogamari Nou i Xé quin Cafè, mentre que en Classe C va vèncer Viracocha II, seguit de Laura Senar i Anais. Les proves van poder ser seguides de prop gràcies a Superbonanza que va realitzar diversos trasllats gratuïts al públic en general. La II Mandarin's Cup va formar part de l'àmplia programació d'actes de les III Jornades Nàutiques de l'Estació Nàutica Benicarló Peníscola, que van ser oficialment presentades en el Saló de Plens de l'Ajuntament de Peníscola pel president de la ENBP Costa Azahar, Francisco Ribera, acompanyat del Diputat de Turisme i alcalde de Peníscola, Andrés Martínez, la gerent del Patronat Provincial de Turisme, Virginia Ochoa, la regidora de Turisme de Benicarló, María Ortiz, el president del Patronat de Turisme de Peníscola, Rafael Suescun i el representant de Mandarin Sports Antonio Horche, en presència de nombrosos públics i autoritats. Segons va explicar

Francisco Ribera, "en tot just 3 anys de funcionament de la nostra Estació Nàutica, el nostre principal objectiu com entitat ha estat la de donar a conèixer l'existència de l'enorme potencial de la nostra comarca per al desenvolupament i la practica d'activitats relacionades amb la nàutica. Un

El bon temps va acompanyar als participants de la II Regata Mandarin's Cup que va tenir lloc aquest cap de setmana en aigües de Benicarló i Peníscola.

desenvolupament en tots els sentits: empresarial, donant suport a aquells emprenedors que de la nàutica han volgut fer la seua forma de vida com empreses; i social, fomentant i col·laborant activament amb els clubs existents: busseig, pesca, modelisme, etc".

Bonig ha assegurat que "les obres marxen a molt bon ritme"

ve de la pàgina anterior

ambient, Vicente Aparici, es desplaçaven fins a Cervera del Maestrat per a visitar les obres de la Planta de tractament de residus urbans.

Sense premsa en directe que pugues preguntar i interpel·lar pel trencament d'aquesta infraestructura emeten un comunicat on obvien cap referència al greu problema ocorregut. Així clar, la visió oferida en la seua nota de premsa no te res a veure amb la de Compromís. Ni les fotos facilitades a la premsa (no va haver-hi convocatòria), tampoc. Segons la nota, a peu d'obra, els tècnics explicaren el desenvolupament del projecte i funcionament de la instal·lació tant a Moliner i Bonig com als diversos alcaldes i diputats comarcals que assistiren, com Andrés Martínez, Domingo Giner o Francisco Juan. L'alcalde de Benicarló no surt a les fotos ni a la nota de premsa. Moliner, després de la visita, destacava la importància de la planta de Cervera "per a tancar el cercle del sistema de tractament de residus de la província de Castelló". De fet, Moliner ha decidit assumir

personalment la presidència dels tres consorcis de residus que afecten a la província, tractant d'unificar la gestió dels residus i, així, "abaratar tant els costos del tractament com agilitar la solució dels problemes que sorgisquen en el servei que prestem als ajuntaments, que són la nostra prioritat". El president provincial explicava que la problemàtica del tractament dels residus hauria d'estar fora del debat polític. Ell, però, s'ha fet amb el control dels tres consorcis provincials...tota una contradicció en un discurs polític que hauria de ser més clar. A més, afegeix, "per responsabilitat de tots, caldria plantejar polítiques de futur basades en l'eficiència en el tractament de residus, amb el major aprofitament possible, l'impacte ambiental més baix i el menor cost possible per als ajuntaments i els seus veïns". Per la seua banda, Bonig ha assegurat que "les obres marxen a molt bon ritme, actualment es troben a més del 95% del nivell d'execució pel que esperem que, si tot transcorre amb normalitat, a finals d'enguany, la planta podrà entrar en funcionament". "Amb posada en marxa d'aquesta instal·lació –ha explicat Isabel Bonig– totes les zones de la província de Castelló comptaran amb, almenys,

una instal·lació per a gestionar adequadament els residus que els ciutadans de la província produïm".

La planta de Cervera, que donarà servei a 49 municipis de les comarques dels Ports, L'Alt Maestrat i part de la Plana Alta, suposarà una inversió superior als 39 milions d'euros. "A més –ha anunciat Bonig– el conjunt de les instal·lacions previstes en el pla zonal proporcionarà 60 nous llocs de treball". La instal·lació, que compta amb les més modernes tecnologies, està preparada per a rebre a l'any 120.000 tones de residus sòlids urbans dels 49 municipis de la zona nord de Castelló, per sobre del que van generar el passat any aquests mateixos municipis que van sumar 82.000 tones. El complex estarà compost per una planta per al tractament mecànic-biològic dels residus urbans, i una planta per el desballestament per a recuperació de materials valoritzables dels residus voluminosos. Els materials que es recuperen s'enviaran a recicladors o gestors autoritzats, mentre que els residus no recuperables es destinaran a l'abocador.

AMPAS VERSUS POLÍTICA EDUCATIVA DE L'AJUNTAMENT

text i foto NATÀLIA SANZ

Les AMPAS de Benicarló es mobilitzen contra les retallades pressupostàries. Si a l'inici del curs escolar ho feien els de l'Àngel Esteban per a reclamar la construcció del nou col·legi, ara són les del Marquès de Benicarló i la del Conservatori les que alcen les seues veus contra les mesures adoptades per a salvar la crisi.

En el cas d'aquests últims, les seues queixes arriben després de les declaracions de l'edil d'Hisenda, José María Serrano, qui va anunciar la possibilitat d'eliminar el grau elemental dels estudis musicals i renegociar el conveni dels treballadors del centre. Els pares dels alumnes que allí estudien consideren que "que la crisi no és l'excusa per a tot. Aquells que han estat votats pel poble i de forma majoritària, que busquen el finançament, sense pensar altres solucions que afecten als professors, als pares i, en definitiva, als propis alumnes". En aquest sentit, creuen que "si no hi ha diners, hem de buscar una administració que pugui afrontar la despesa que suposa l'orgull de tenir a Benicarló un Conservatori". La AMPA lamenta que tots els anys a l'inici del curs escolar s'escolta que no hi ha diners i que es tancarà el centre, "i que no pense ningú que els pares no paguem l'educació dels nostres fills: i tant que la paguem!!", van assegurar. A més, van recordar que en el conservatori "es poden cursar uns estudis musicals oficials que permeten endinsar-se en el meravellós món de la música i educar-se així en valors tan importants avui dia com l'esforç, la constància, el treball diari, saber tocar en públic, gaudir de la música i dedicar el temps a activitats valuoses". Però per a això, reconeixen, fa falta que els alumnes s'esforcen per simultanejar els seus estudis escolars amb els musicals. "I ens produeix tristesa que els nostres governants locals no aprecien aquest esforç. Tampoc volem que baixi la qualitat de l'ensenyament dels nostres fills", van concloure. De moment l'alcalde de Benicarló ha garantit que el conservatori no es tancarà, encara que també va anunciar que s'està redactant un Pla de Viabilitat econòmica.

D'altra banda, la situació en el col·legi Marquès de Benicarló després de la implantació d'un aula d'Infantil tres anys de nova creació, ha estat la que ha fet saltar les alarmes entre els pares. En un escrit dirigit al Director Territorial d'Ensenyament i als serveis d'inspecció corresponents, rebutgen de plànol la creació d'aquesta nova línia i aula d'infantil. A més, han exigint "una solució alternativa, menys discriminatòria i més adequada als interessos de tota la comunitat educativa". En defensa de les seues paraules, al·leguen que "el centre no reuneix les condicions bàsiques per a absorbir 4 línies, perquè repercutirà negativament en l'organització i funcionament del centre, recentment reestructurat, i en la qualitat educativa". A més puntualitzen que l'aula prevista per a iniciar la nova línia "està actualment en ús per activitats de desdoblament de religió i plàstica, a més d'utilitzar-se per a les activitats extraescolars organitzades per l'AMPA", que ara hauran de deixar d'impartir-se. Els pares també recorden que la necessitat d'una nova aula a Benicarló i l'adjudicació al CEIP Marquès de Benicarló, ve donada per les sol·licituds d'escolarització d'infantil de 3 anys realitzades fora de termini, és a dir, d'alumnes nouvinguts. Per això consideren que "es genera un greuge comparatiu amb totes aquelles peticions que, fetes en els terminis que preveu la normativa vigent, no han pogut triar el Marquès de Benicarló i s'han vist recol·locats forçosament en altres centres de la població". Aquestes noves arribades d'emigrants eleven la taxa de nacionalitats en el centre, que fins al moment s'havia intentat repartir pels centres escolars del municipi per a evitar la creació de possibles guetos. Els pares aconsellen una distribució més racional entre tots els centres "finançats amb fons públics per evitar concentracions que exigisquen més recursos educatius". A més de la recollida de signatures, que des de l'AMPA es promou, els pares han anunciat la seua decisió d'iniciar una campanya de mobilitzacions per a defensar el dret a l'ensenyament digne i "sense discriminació al nostre centre i a la nostra ciutat, en cas de no obtenir una resposta satisfactòria per a les nostres legítimes reivindicacions", van concloure.

Torna el Torneig 3x3 de basquet

text i foto VICENT FERRER

Dissabte passat es va celebrar en l'annex del Pavelló Poliesportiu Municipal la primera jornada del Torneig 3x3 que organitza i ha recuperat el Club Bàsquet Benicarló. Van participar xiquets i xiquetes des dels més menuts, de cinc anys fins a les més grans de setze, i va ser un matí esportiu on allò important no va ser el resultat sinó el participar i passar-s'ho bé. Per a dissabte que ve a les 10.00 està previst que es dispute la segona jornada d'aquest torneig, on qualsevol xiquet o xiqueta de Benicarló pot participar i gaudir d'aquest reconegut esport. Es van encarregar d'arbitrar els partits jugadors de l'equip benicarló.

L'entrenador del Benicarló FS content amb l'actitud dels seus jugadors

text i foto VICENT FERRER

L'entrenador del Benicarló Futbol Sala, Juanlu Alonso, s'ha mostrat content amb l'actitud dels seus jugadors en la pista del Carnicer Torrejón, i considera l'empat final com just, al mateix temps que donava bona nota al debut del jugador de casa, Iván, com a titular.

Pel que fa al partit el tècnic madrileny va indicar, "és veritat que va ser un partit molt equilibrat, per la qual cosa l'empat final em sembla just, doncs qualsevol dels dos equips va poder sumar els tres punts".

Si parlem d'Iván, "va estar molt bé, nosaltres tenim tota la confiança en ell i sabem que està preparat per a jugar. Va tenir un compromís difícil, després de perdre l'anterior partit davant el Cartagena, i tenir l'equip que puntuar en Torrejón. En cap moment se'l va veure nerviós ni que li poguera l'ambient. Està perfectament preparat per a ajudar-nos quan siga necessari".

Un altre que debutava en Lliga va ser Manoel Messias, després de tres setmanes en el dic sec, "francament va estar al 50 per cent, però ens va ajudar moltíssim. Per a l'equip va a ser un jugador importantíssim, doncs sense estar en un to físic adequat, sols havia entrenat dos dies, va participar activament en tres dels gols, pel que podem estar contents del seu rendiment".

Ara a pensar en el partit contra un dels equips que també estan en la zona baixa de la classificació, l'Azkar Lugo, "si, el més important per a l'equip és tornar a fer-se fort a casa, com vam fer la passada temporada, i tot parteix de sumar els tres punts dissabte que ve. Per a mi, a aquestes

alçades de la temporada el més important és veure que l'equip dona passos cap endavant. Tenim dos partits importants on hem intentar sumar els sis punts per a rebre després al Barcelona sense la pressió de tenir-los de guanyar".

Senyora directora,

Fa quinze dies vaig ser víctima de l'extrema ortodòxia dels agents de l'ORA a Benicarló. Després d'haver renovat el ticket un cop, quan finalment vaig anar al cotxe, vaig vore que m'havien agraciat amb una multa de 80 euracos. L'hora de la multa era les 09:47 (adjunto foto), exactament l'hora en que acabava el tiquet d'estacionament! Ni un segon de marge vaig tindre per anar a la maquineta a tornar a renovar. Vista la situació, em vaig apropar a l'agent i li vaig dir "de què vas!?". Amb la prepotència que dona ser l'últim de l'escalafó de la jerarquia d'empreses amb subcontracte municipal i haver tingut família treballant a l'Ajuntament, em va dir que anara a queixar-me a la Casa de la Vila. Un cop allí, en informació vaig exposar, indignada, el meu cas. Encara que vaig comptar amb la solidaritat del públic que feia cua – tots tenien alguna "anècdota que contar sobre l'ORA i l'agent en qüestió –, em van dir que allí no era on havia de reclamar, que havia d'anar al tuguri que l'empresa concessionària de l'ORA té en les masmorres del pàrquing de la Plaça de la Constitució-de-quita-i-pon. Cap a Mordor que vaig anar, només per a trobar-me amb llargues "que la persona que s'encarrega d'això no està ací i li has

Fa quinze dies vaig ser víctima de l'extrema ortodòxia dels agents de l'ORA a Benicarló. Després d'haver renovat el ticket un cop, quan finalment vaig anar al cotxe, vaig vore que m'havien agraciat amb una multa de 80 euracos. L'hora de la multa era les 09:47 (adjunto foto), exactament l'hora en que acabava el tiquet d'estacionament!

de telefonar". Vaig telefonar i resulta que "la persona que s'encarrega de Benicarló està de vacances, tornar a telefonar". I així porto quinze dies, sense poder haver plasmat la meua reclamació. Estic més indignada que les del 15M!

Salutacions,

Una altra ciutadana indignada

El llibre i les cançons "Ara, Estellés. 12 poemes, 12 cançons a Benicarló" d'Onada Edicions són presentades a IES Joan Coromines

text IES JOAN COROMINES

Aquest divendres, al vespre, l'IES Joan Coromines de Benicarló va acollir la presentació de l'obra "Ara, Estellés. 12 poemes, 12 cançons a Benicarló". Prop del centenar d'assistents van acompanyar en la posada de llarg d'aquesta obra, un conjunt de textos al voltant de la figura i l'obra de Vicent Andrés Estellés (1924 – 1993). A la taula hi van ser presents els quatre autors i autores, membres del professorat de l'institut: Francesc Delcastillo, Pepa Àlvarez, Òscar Coll i Carme Alonso. Van coincidir en la importància de donar a conèixer la figura d'Estellés, "un poeta del poble", com va ser definit, que va saber plasmar les vivències que la gent de la seua edat va viure, tal com va assenyalar Delcastillo.

Són textos que apleguen des d'una biografia fins a la seua relació amb la música, així com les ponències de les Jornades Estel·lesianes o una selecció de poemes del de Burjassot per a treballar en ambients docents. Pepa Àlvarez ho exposava: "un llibre senzill, amb llenguatge fàcil d'entendre on tothom puga comprendre qui era el poeta, per què escrivia i per què l'hem de recordar". Pel que fa als altres autors, Òscar Coll va apuntar que obres com aquestes serveixen per "fer poble", mentre que Carme Alonso hi destacava "l'originalitat de la iniciativa, única dins del nombrosos apropaments a l'obra de Vicent Andrés Estellés."

Per la seua banda, des de l'editorial Onada, Miquel Àngel Pradilla va destacar la inclusió de l'"Ara, Estellés" dins la

col·lecció Conèixer, de gamma alta i amb tapes dures, en consonància amb un treball "d'excel·lència". Finalment, va interviure l'alcalde de Benicarló. Marcelino Domingo va felicitar els autors i va apuntar el suport institucional a projectes de difusió de la cultura i la música.

Recital de Ximo Caffarena i Quim Sanz

Com el llibre "Ara, Estellés" inclou un CD amb dotze cançons composades per Ximo Caffarena, a l'acte de presentació no hi va faltar el músic valencià. Acompanyat del seu fill, Quim Sanz, Caffarena va interpretar una selecció de les peces del disc, a la vegada que hi feia cinc cèntims sobre els estils tradicionals valencians que havia triat per musicar Estellés. Així, des de l'"Agafaria una guitarra" fins a "Res no m'agrada tant", el públic va gaudir d'allò més d'aquest homenatge al considerat com el millor poeta valencià des d'Ausiàs March.

editorial **a**fers

L'EDITORIAL AFERS I L'ASSOCIACIÓ CULTURAL LO REST DE BENICARLÓ ES COMPLAEN A CONVIDAR-VOS A L'ACTE DE PRESENTACIÓ DEL LLIBRE *NOVES GLÒRIES A ESPANYA. ANTICATALANISME I IDENTITAT VALENCIANA*, DE VICENT FLOR, QUE SE CELEBRARÀ EL DISSABTE, 1 D'OCTUBRE DE 2011, A LES 19 HORES, AL MUCBE-CENTRE CULTURAL CONVENT SANT FRANCESC DE BENICARLÓ.

HI INTERVINDRAN:

VICENT FLOR (SOCIÒLEG I AUTOR DEL LLIBRE)
VICENT OLMOS (EDITOR I HISTORIADOR)

SENSE ESCOLA OFICIAL D'IDIOMES COMARCAL

text i foto NATÀLIA SANZ

Ni Benicarló ni Vinaròs. José Císcar, conseller d'Educació, donava al trast amb les aspiracions dels dos municipis i resolía (o això creia) la polèmica sobre qui acolliria la seu de l'Escola Oficial d'Idiomes Comarcal. I ho feia amb una frase: "la nostra previsió és que tant Benicarló com Vinaròs siguin subseus de l'Escola Oficial d'Idiomes, que tinguen aularis les dues poblacions". Ho faran "utilitzant instal·lacions existents, siguin d'instituts o d'altres centres que per les vesprades no s'utilitzen". Císcar va assegurar que "en aquests moments no podem construir cap infraestructura nova" ja que a causa de la situació econòmica cal prioritzar "la construcció de col·legis i instituts que són necessaris". En qualsevol cas el conseller va garantir la continuïtat dels dos aularis i dels ensenyaments que en ells s'imparteixen. Ho farà "a tots els nívols: bàsic, mitjà i avançat, en totes les llengües importants" i en unes altres que en un moment determinat puguen considerar-se interessants. "Habilitarem en els dos municipis els grups que facen falta per a satisfer la demanda", va assegurar. Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, va confirmar les paraules del conseller i va recordar que "en una reunió mantinguda recentment amb ell ja ens va dir que no havia diners". Malgrat això, l'alcalde no pensa renunciar a seguir reclamant la seu de l'escola comarcal per al municipi i va recordar que "tinc el compromís de l'anterior conseller". A més el consistori va cedir en el seu moment els terrenys necessaris per a construir la seu comarcal de l'escola, que se situaria en la pista esportiva annexa a l'IES Ramón Cid i l'antic col·legi Jaume I. "Jo reclamaré per al meu poble el que isca, tenim tot el dret del món", va insistir Domingo.

Un altre dels temes sobre els quals Císcar es va manifestar va ser el referent a la situació en la que es troba el Conservatori de Música, depenent del consistori benicarlano. Alcalde i regidors ja han anunciat que la situació és insostenible per a les arques municipals i reclamen que siga conselleria qui es faça càrrec dels costos que ocasiona. Però les intencions de l'administració autonòmica disten molt de les municipals. "En aquests moments d'austeritat nosaltres hem de garantir que l'educació no patisca cap minvament", però la relativa a la que s'imparteix en "escoles, col·legis, instituts o universitats, però sense deixar de costat el suport als ensenyaments musicals". En aqueix sentit va garantir que "en el pressupost del 2012 seguirà estant la mateixa partida pressupostària per al conservatori de Benicarló, i intentarem augmentar-la un poc". El conseller es va mostrar més partidari de "racionalitzar el mapa escolar i optimitzar recursos, posant un poc d'ordre" i no solapant ensenyaments similars que s'imparteixen en poblacions properes. Referent a això l'alcalde de Benicarló va reconèixer que "si en èpoques de vaques grosses no vam demanar res, ara en la de les flaques, el que demanem no ens ho donaran". Així, va reconèixer que el conservatori "ens ho hem de plantejar des del propi ajuntament". Domingo va anunciar que s'està treballant en el disseny d'un Pla de Viabilitat que serà el que determine les actuacions a portar a terme per a evitar que continue sent una sagnia per a les arques municipals. "L'ajuntament no el tancarà, però va a intentar que no ens coste tant", va dir l'alcalde, qui va assegurar que "l'ajuntament està buscant finançament, i no llençant els diners com s'ha fet fins a ara", va concloure.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Em permetrà que comence aquesta setmana per l'espectacular espifiada que apareix en la secció d'ela carxofa. Suposo que a qui li la volien donar era al polifacètic atleta bomber Julio Sánchez i no a qualsevol altre Julio dels que corren pel poble. Espero que la fe d'errades que em penso que es diu siga ben gran.

Anem però al que anem. Dediquen el tema de setmana, i en van no sé quantes desenes de números, a parlar del deteriorament de la costa benicarlana en general. El tema fa pudor. Ens porten a tots com a la falsa monea, que de mano en mano va y ninguna se la quea. Vaig a fer un pronòstic no gens arriscat per altra banda. L'Administració, la que siga, la de Madrid, la de València o la de Pernambuco no tirarà ni una cofa de morter ni a la costa nord, ni al passeig de la costa sud ni a res que se li sembla. Si ens estan dient que no es poden pagar els jornals de mestres i metges, si s'estan reduint les plantilles de personal de les coses més bàsiques, algú es pot creure que s'invertirà algun perret a regenerar un penya-segat o a construir una bonica vorera perquè ens passem? Mire, em penso que ja li ho he dit moltes vegades, semblen tots plegats els músics del Titànic. Açò s'enfonsa, s'enfonsa a una velocitat supersònica i nosaltres, tots nosaltres, seguim tocant el violí com si no passara res. Tinc raó o no? Jo mateix seré el primer que si em donen a triar entre dotar del personal necessari el nou centre de salut o habilitar-me un lloc per on anar amb bicicleta per la vora de la mar em decantaré perquè vinguen metges i ja me n'aniré a

pegar una volta pel terme, que les comes igual ho agrairan. Sí, el que li dic és que si quan teníem les vaques grosses –podem entendre en plens mandats del senyor Mundo, és així– a Benicarló no es va fer res de substància, ara, que no hi ha un puto duro, aquests xicots que ens governen ja es poden pegar el cap contra la paret que no aconseguiran més que bones paraules. No els ho pagarem mai ni al senyor Mundo ni al senyor Moliner tot el que han fet per aquest poble, aconseguint que des de València tot vinguera cap a Benicarló. I això que li dic ho sap vosté, ho sé jo i, el que és pitjor, ho saben els seus companys de partit.

Però això, per mi, seguim tocant el violí. Diuen que els sindicats adverteixen que perilla l'EOI. No senyora, no perilla l'EOI. Aquesta infraestructura no la vorem construïda, ni ací, ni a Vinaròs. Potser al màxim que aspirem és a allò d'optimitzar recursos i tractar que els instituts del nostre poble, fent una aportació econòmica, es puguen habilitar amb dignitat per impartir l'ensenyament d'idiomes. I és així. O ho veig així. Ara, l'actitud de

l'alcalde de Vinaròs dient que aquesta escola és seua i és seua és ridícula, patètica i sobretot carregada d'un magnífic (com el seu ajuntament) complex d'inferioritat.

Encara diuen més coses de l'ensenyament. És queixen des del col·legi del Marqués perquè l'Administració els la vol pegar tot encolomant-los "l'excedent" de xiquets que hi ha al poble. Per què, per exemple, aquestes criatures no són reclamades per les mongetes, tan caritatives elles i que segur que els farien un lloguet? Ah, no, això no pot ser, cada uno en su casa y Dios en la de todos. Ai, Nostre Senyor! Mentrestant, tal i com diu "un ateu" (a l'infern anirà a l'infern aquest), tant el col·legi de la Consolació com el de la Salle han vist que diverses caramboles urbanístiques han afavorit la "revalorització" dels terrenys que ocupen les seues instal·lacions. Però, senyora Garcia, no se n'oblidi que mentre els músics seguim tocant alegres melodies, el vaixell s'enfonsa, s'enfonsa tot i arribarà un dia que la gent no podrà menjar-se el ciment perquè, de moment, no és comestible.

Notes de viatge (i 3)

text JOAN HERAS

El dia comença a néixer, sense pressa, damunt les aigües d'un riu –el riu de la Plata– que té nom de riu però en realitat és com un mar. El vaixell és una respectable però modesta nau de viatgers que permet contemplar des de les butaques l'espectacle de la ciutat que s'allunya i de la immensitat del riu, finestrals enllà. Tot sembla tranquil però amb tres hores el buc recorre per dins el riu els quasi tres-cents quilòmetres que separen Buenos Aires de Montevideo. Tot és gran, massa gran. Hi ha qui contempla l'espectacle i qui aprofita aquesta llarga estona per intentar enllaçar amb el somni que ha deixat a mitges quan, massa d'hora, ha sonat el despertador. Hi ha qui fa fotografies per retenir, potser inútilment, el moment i els colors d'un sol que comença a despertar-se damunt les aigües d'un riu que funciona com un mar. Hi ha qui pensa en allò que l'està esperant a la ciutat on va néixer i que cada dia sent una mica més llunyana. Hi aquí desitja que avui faci sol i pugui anar a passejar arran del mar una bona estona.

Montevideo en ple migdia de diumenge d'hivern no sembla la gran ciutat que acull quasi la meitat de la població de l'Uruguai i que fa bategar el país. La quietud és sorprenent. El vent és fred i a poc a poc s'escola per tot arreu. Només unes quantes paradetes al carrer donen vida a uns edificis adormits.

A la plaça Matriz, en el cor de la ciutat antiga, acaben de tancar la catedral –la missa ja s'ha acabat– i només s'ofereix el majestuós edifici de l'antic Cabildo, de l'antiga casa de govern, ara reconvertida en museu de la història del país. L'estructura arquitectònica s'organitza al voltant de dos patis contigus, amb les corresponents galeries porxades que obren a les diverses dependències. Tot molt racionalista, molt del segle XVIII. En un replà de l'escala principal, presideix l'accés una estàtua considerable d'Artigas, aquell home convuls que va passar d'una joventut dedicada al contraban a ser un capítol dels exèrcits realistes defensors dels interessos del virrei a cabdill crucial de la independència i, finalment, exiliat a Paraguai immers en la decepció pel rumb que van prendre les coses. L'admiració és evident en les paraules de la noia que us explica el què i el com de tot plegat. Uns documentals situen elements històrics de la ciutat i el país. Una sala plena d'andròmines que retraten la vida quotidiana de l'alta burgesia de finals del segle XIX, emmirallats amb la llunyana Europa. Però entre les referències històriques la

Fronteres

guia s'atura per explicar la trista història dels "charrúas", un dels principals pobles amerindis assentats des de vés a saber quan en les terres del que ara en diem Uruguai. En resum, la història explica que, després que aquest poble lluités intensament per la independència, per alliberar-se del jou dels reis espanyols portuguesos, van ser perseguits i matats sense contemplacions per ordre directa i sembla que estrictament personal del president Fructuoso Rivera. L'11 d'abril del 1831 el president Rivera va convocar als caps "charrúas" a una suposada assemblea per parlar del futur i allà els va fer matar sense contemplacions. El fet és conegut com la matança de "salsipuedes", ja que aquest és el nom del rierol de la zona on el president Rivera tenia una de les seves finques. Tres individus d'aquest poble –una dona embarassada, un home jove i un de vell– van ser portats a París com a "espècies estranyes" i exhibits fins a la seva mort. La pregunta, més enllà de la constatació de la barbàrie, és lògica: ¿per què el propi president Rivera va fer exterminar a uns aliats fidels en la lluita per la llibertat? La resposta és clara: els "charrúas" vivien tranquils a les seves terres. Eren, però, un poble que entenien que la terra els pertanyia com a clans i que no la volien deixar en mans dels nous terratinents que se la volien repartir. Solució: ens els treiem del davant i punt, això sí, tot apel·lant, posteriorment com a justificació, a la necessitat de civilitzar el poble o eliminar aquells que no volien formar part d'una societat civilitzada.

El que sorprèn de l'explicació de la guia és la claredat de la crítica als seus propis orígens com a país i la voluntat de recuperar la memòria històrica i el substrat que els "charrúas" representen en la societat uruguaiana. Sembla ser que des de finals dels vuitanta hi ha un moviment de recuperació de la identitat del poble "charrúa". Recentment s'ha establert el dia 11 d'abril com un dia dedicat a aquest poble i a la memòria dels orígens del que avui és Uruguai. I una nova pregunta, aquesta més de portes endins, es genera: ¿per què allà poden parlar amb claredat de la seva història i en altres llocs ens costa tant?

A fora, tot està encara una mica més tranquil. L'autobús us porta fins a la vora del riu, en un punt imprecís dels dotze quilòmetres de platges que ara estan fuetejades per un vent que no té massa contemplacions. Algú ha comentat que aquí el riu té una amplada de més de dos-cents quilòmetres. Tota una immensitat.

SENSE DATA DE FINALITZACIÓ LES OBRES DE LA N340

text NATÀLIA SANZ

La secretària general d'Infraestructures del Ministeri de Foment, Inmaculada Rodríguez-Piñero, acompanyada per la Delegada del Govern, Ana Botella, i el Subdelegat del Govern a Castelló, Antonio Lorenzo, ha supervisat les obres de la variant de la carretera N-340 entre Benicarló i Vinaròs. L'actuació té per objecte la construcció d'una variant de la carretera N-340, de manera que s'eviti la circulació del trànsit de llarg recorregut pels nuclis urbans en els termes municipals de Benicarló i Vinaròs. D'aquesta manera, es milloraran substancialment les condicions de seguretat vial, evitant el pas de quasi 15.000 vehicles per les actuals travessies cada dia. D'igual forma es produirà una important reducció dels temps de recorregut, atès que la velocitat màxima en la nova carretera estarà limitada a 100 km/h, enfront dels 50 km/h de les actuals travessies. La directora general d'Infraestructures va recordar que "molts anys han hagut d'esperar a aquesta obra mentre la carretera travessava aquests importants municipis, amb un volum de trànsit xifrat en 15.000 vehicles diaris, amb un percentatge altíssim de camions. A pesar de l'ajustament pressupostari que hem hagut de fer totes les Administracions, hem prioritzat mantenir aquesta obra. Una obra l'estudi de la qual es va iniciar en l'any 2000, que no aconseguim la declaració d'impacte ambiental fins a 2006".

Tant és així que la nova carretera travessa set barrancs "amb set viaductes per a salvar-los, el que es tradueix en un projecte molt complex". Respecte a la finalització de les obres de la variant Rodríguez-Piñero va recordar que "el ritme que hem previst per a aquesta obra està entre tres o

quatre anys, però en tota obra es produeixen retards obligades per les modificacions en els traçats perquè trobes serveis afectats que en el projecte no estaven assenyalats. En aquesta actuació també hi ha una modificació en la qual es treballa". La versió que oferí és que "l'important d'una obra és pagar als proveïdors, a les empreses contractistes perquè puguin pagar als seus empleats i proveïdors i el Ministeri paga les certificacions d'obra en 37 dies. Quan tinga al projecte modificat em compromet a dir el termini de finalització".

Amb una longitud aproximada de 18,2 km, el traçat discorre a l'oest dels termes municipals de Peníscola, Benicarló i Vinaròs, finalitzant en el límit de província amb Tarragona. La plataforma projectada consisteix en una calçada única amb les estructures preparades per a permetre la seua futura duplicació quan l'increment de trànsit ho requerisca. El traçat s'ha dissenyat per a una velocitat de projecte de 100 km/h. S'han disposat un total de 5 enllaços. Dos d'ells en els extrems per a connectar amb l'actual N-340 i la resta en les carreteres CV-135, N-232 i N-238. La xarxa de drenatge es completa mitjançant 20 obres de drenatge transversal, consistents en marcs i tubs. La permeabilitat transversal queda garantida mitjançant 7 passos superiors de camins o carreteres i 7 passos inferiors sota el tronc. L'accessibilitat a les finques confrontants es materialitza mitjançant camins de servei paral·lels a la carretera. Al llarg del traçat existeixen diferents serveis afectats de tipus elèctric i telefònic, així com regs, proveïment i sanejament que són reposats assegurant la continuïtat del subministrament. Destaquen entre les mesures mediambientals la integració paisatgística, la protecció acústica i el seguiment arqueològic de les obres.

ULTIMEN LA REVISSIÓ DEL PGOU

text NATÀLIA SANZ

Benicarló ultima els detalls de la revisió del seu PGOU amb les modificacions suggerides per l'administració autonòmica. Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, va explicar que "ja s'han fet les modificacions dels plànols. Amb les indicacions que ens va fer conselleria s'han acoblat" a les exigències de l'administració valenciana. El consistori va aprovar el document de referència del nou PGOU a finals de juliol del 2009, durant la passada legislatura. El dossier va ser remès a la comissió informativa d'Urbanisme, que al febrer d'enguany va emetre el seu informe. La conselleria de Medi ambient no va considerar adequat, entre altres aspectes, el creixement de la ciutat cap al nord. No obstant això, el dictamen sí considerava apropiat el Parc litoral esgrafiat en el document com zona verda. Tampoc considerava adequat l'esgrafiat de terreny residencial cap a l'oest, en la zona de Sant Gregori i Ciutat Sènior, assegurant que aquest sector està afectat per "afeccions acústiques" i creu que "no es considera adequat sobrepassar la Rambla de Cervera, mantenint aquest element com límit natural de la població". Després d'uns mesos d'intens treball en els despatxos del consistori, la revisió de la documentació sembla arribar a la seua fi i el resultat eixirà en breu del consistori rumb de nou a València.

Domingo va confirmar que "ja tenim demanada cita a València, ens asseurem amb els tècnics i si està clar ja s'emetrà el document definitiu" que permetrà l'aprovació del nou PGOU de Benicarló. L'alcalde el municipi es va mostrar optimista referent al desenvolupament d'aquests últims tràmits administratius i va assegurar que "jo crec que estarà finalitzat enguany". La revisió del PGOU de Benicarló viu un llarg

procés administratiu i fa anys que està en tramitació. Els últims compassos van ser interpretats a finals de la passada legislatura, quan després de l'aprovació amb els únics vots de l'equip de govern del document previ, l'alcalde es va veure obligat pel ROF a convocar un ple extraordinari a petició del PSPV. Els socialistes pretenien que l'alcalde fera marxa enrere i sotmetera de nou el PGOU a exposició pública, basant-se que no s'havien respost a les al·legacions presentades al document, ni tampoc es va identificar i van argumentar els canvis introduïts. L'única de les reclamacions a les quals els populars van accedir és a la publicació de la documentació en la pàgina web del consistori. Així les coses, el document va ser remès a la conselleria, amb el resultat d'una llarga llista de modificacions que el consistori havia d'introduir perquè el PGOU obtinga el vistiplau definitiu per part de l'administració autonòmica.

L'Escola de Teatre l'Escenari compleix 15 anys

text REDACCIÓ

Va ser tres anys després de la creació de Teatre de Guàrdia, quan Josi Ganzmüller va engegar a Benicarló l'Escola de Teatre l'Escenari, que ara comença el seu quinzè curs. Quinze anys en els quals desenes i desenes d'alumnes han gaudit de l'aprenentatge i pràctica del fascinant art teatral. En l'actualitat, 9 dels seus alumnes han fet del teatre la seua vida professional. El pròxim 4 d'octubre, L'Escenari comença un nou curs.

En paraules del seu director, "segueixen vigents les premisses que ens van induir a emprendre aquest camí artístic i educatiu, fa ara quinze anys. Cada vegada són més els pares que troben a faltar la forma de jugar i de comunicar-se que ells van tenir en la seua infància. La poderosa influència de la televisió, els videojocs, els ordinadors... estan perjudicant, de forma molt greu, el creixement educatiu, afectiu i formatiu dels xiquets i joves. L'Escenari afavoreix el desenvolupament

expressiu dels seus alumnes, que els serà realment beneficiós en la seua vida futura". "El teatre és fenomenal per a l'educació i la formació dels xiquets i joves, sens dubte. Potenciar i desenvolupar, a través de jocs i exercicis especialment preparats, la imaginació, la creativitat, l'expressió corporal i verbal, és una mica que se segueix demostrant del tot necessari en un món cada vegada més mecànic i artificial. Contar contes, muntar obres teatrals, jugar en grup, parlar, crear, imaginar... Afavorir la comunicació, la concentració, el compromís, la memòria, l'atenció, l'equilibri, la capacitat d'observació...".

Teatre per a xiquets, joves, adults. L'Escenari s'ha convertit en una gran pedrera d'actors. Amb la creació del grup L'Escala, que en aquesta temporada celebrarà també el seu desè aniversari. Un grup de joves talents que, a poc a poc, ha anat passant a formar part de Teatre de Guàrdia. Quinze anys en els que, a més, s'ha iniciat una important incursió en el món audiovisual, amb la producció i participació en pel·lícules i sèries de televisió.

ve de la p gina anterior

mans. Llàstima que no ha volgut mai amollar la torxa i ara hem d'usar paraules com *escissió*, que segurament no són plat de gust de les persones que protagonitzen l'aventura de La Sotà. Bona sort.

El trio calavera

A vore que ho entenguem. Els tafaners ens hem quedat una mica estranyats de la portada de la passada setmana de *La Veu*, no pel fet del sobre sorpresa que l'alcalde li portava al Director de Costes que ja... sinó pel fet que si anava el nostre alcalde a parlar de qüestions tan benicarlandes com el deteriorament de la Costa Nord, que ara sembla no ho és tant... i del passeig de la Costa Sud, ¿què pintaven allí els alcaldes de Vinaròs i Peníscola? ¿És que el nostre capdancer necessita crosses per moure's millor? ¿És que necessita acolitets per veure si, per fi, aconsegueix que li donen alguna cosa? ¿És que per solucionar els problemes de casa necessita el consentiment dels veïns? En fi, que al més pur estil del Trio Calavera, tal volta el que pretenien era aparentar, després dels últims "events" com n'estan, de ben avinguts. La veritat és que devien tindre temps de fer-se amics, o de visitar Madrid *la nuit* perquè el que és de la reunió, van traure poca cosa. No res, com els

del trio.

Retallades en l'urbanisme

Doncs sí, ja han arribat. Va ser exactament davant de la nova oficina de correus on es va acabar el paviment. La gent d'una terrassa pròxima va sentir algú que cridava: *Pueh, hast' aquí hemo yegao!* I, ens preguntem, açò ha de quedar així? ¿Hem d'esperar que s'active el mercat immobiliari perquè un responsable de l'Ajuntament hi intervinga i acaben el carrer o facen que l'apanye qui el va fer pols? Tindre inspectors d'obres per a això!

Herència

Els tafaners ens hem assabentat

que el PP vol apropar-se més al ciutadà. I així li ha tret la pols a una antiga idea de Camps de crear districtes ficant al capdavant a velles glòries que hauran de fer el paper d'escolatr els ciutadans i les seues propostes que, a dia d'avui feia la ciutadania al web del parlament, i a la que ningú li feia ni cas. Pot estar bé això de l'apropament institucional... sobre tot si tenim en compte quina ha estat la distribució d'aquestes comarques. Per a la seu de Morella a Mariano Castejón i per a la de Vinaròs a Jaime Mundo. Suposem que perquè no hi haja picabaralles. De tota manera.. sí, sí.

La foto adjunta corre per la redacció per un detall que a tots inquieta. Mireu la cama més a la dreta de fa foto. Uns diuen que és un efecte visual, uns altres afirmen que és cosa de l'efecte photoshop que accentua les textures de la pell, uns altres ja volen enviar la imatge al programa de "quart Mil·lenni". En resum... no és un poc rara la imatge d'aqueixa cama?

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Plaça de les monges

Si ja tenien una rotonta i després un aparcament, i ara els hi fan una plaça per a elles soletes, com no n'hi havia prou, també els toca un parc. Ja ho va dir un lector la setmana passada... deu ser per la gràcia de l'Esperit Sant. I és que més no els pot tocar a aquestes devotes protectores del Senyor i dels seus béns terrenals (bé, a la millor també tenen un dècim de loteria tocat per la gepa de tots ja sabem qui...). Com el susdit aparcament li ha costat menys al nostre Il·lustríssim (o siga a tots nosaltres), doncs toca endreçar-los una mica el setí, després dels inconvenients que les obres els han causat. Doncs el que diem, una entrada nova amb parc inclòs i la primera hora debades (no pot ser d'altra manera, si no, estarien discriminades respecte del de la plaça de la Constitució), perquè les mamàs puguen deixar el seu vehicle quan van a buscar les criatures. Per cert, ¿no va dir un o altre que també havien contribuït, o contribuirien, a la urbanització de la partida Povet, a la qual, suposem, elles també pertanyen? Ja ho diuen, els camins del senyor són inescrutables... Ah, i tot i que la vulguen batejar de plaça d'Extremadura, no cal patir, mantindrà el nom principal.

Però... Extremadura?

Valga'ns Déu que algú hi veja el mes mínim rastre de menyspreu en aquesta pregunta per aquella comunitat germana! Però, és veritat, i més de tres ja ens ho hem preguntat. Per què Extremadura? De fet, a google maps ja duu aquest nom. Així que, si ho diu sant Google, tingueu-ho per beneït. I al mateix mapa podem veure que l'envolten l'avinguda de Catalunya i la de les Balears, i els carrers d'Andalusia i de les Illes Canàries. Una toponímia políticament d'allò més correcta. Xeic, i tants noms nostres que queden per posar! No entrarem ara

text LA COLLA DE TAFANERS

a donar idees ni tampoc és un bon nom per a aquella explanada però ¿tan grossa la va fer Salvador Fontcuberta perquè fins i tot se li negue el seu nom, amb el qual és popularment conegut, al jardí que va fer plantar al costat del que ara és l'auditori i va ser l'edifici d'administració de la seua fàbrica tèxtil? Ara que, mirant-ho bé, qui se'n recorda també cada dia de Càceres o de Badajoz?

El BIC i la porta

Mireu la foto. Carrer Sant Joaquim, amb protecció ambiental pels BICs (bens d'interés cultural) de la zona. En un altre lloc en què els responsables municipals saberen mínimament què es porten entre mans en temes de patrimoni o de turisme, qualsevol propietari hauria de complir certs requisits estètics a l'hora d'intervindre en un edifici protegit. Ací, jas: una porta de

ferro-llauna. Més pràctica i fàcil de netejar. Això sí. I una dificultat afegida si un fotògraf intenta aconseguir una instantània mig graciosa dels carrers benicarlandos.

D'ofici: regidor

El dissabte passat van fer una concentració de dolçainers; i un torrellanquí que va estar fa molts anys ací de mestre en va vore un assegut al costat de l'alcalde i li va preguntar a un tafaner: "Eixe encara està de regidor?"

-Home! -va ser la resposta- Este és un regidor de professió. Sabeu qui era, no? Marcos Marçal. Qui sí no? La veritat és que aquest xic l'hem vist fer-se major amb el càrrec, caure-li la papada i la mirada, i passar de jove a *concejal* en un tres i no res. ¿Algú se'n recorda d'un altre regidor dels que conformaven l'equip de govern del PP el 1995, quan va entrar per primera vegada a la casa gran de la mà de Mundo? Què se n'ha fet de Flos, més benicarlando que ningú, de l'inefable Pac, de Molina, l'home dels comptes...? Igual pensa que l'ha d'heretar, l'ajuntament...

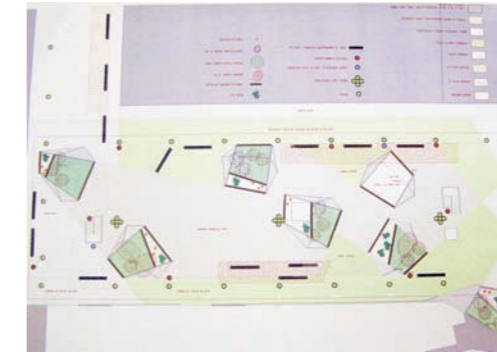
Dansaires escindits

Segons tenim entès s'ha creat un grup nou de danses... amb totes les dones grans que han abandonat la històrica Pilarín, la del Teixidor. Es diu La Sotà i l'altre dia, a la primera reunió eren més d'una trentena de persones. Dit així pareix poca cosa però estem davant l'esdeveniment cultural benicarlando del segle. No és fàcil recomptar la quantitat de jòvens, i no tant, que han passat per Renaixença i després d'un temps, més o menys frustrats, han abandonat el grup davant certes *inèrcies* que l'han dut, ja fa molts anys, al col·lapse i a la paràlisi. Sincerament cal reconèixer el treball que ha fet Pilarín, però més encara el que haguera pogut fer. Ha mantingut la memòria durant anys i ha passat la flama a multitud de

PROJECTADA LA PLAÇA D'EXTREMADURA

text i foto NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló ha finalitzat la redacció de la urbanització de la plaça resultant de la construcció d'un aparcament subterrani en la UA19. El solar, que serà la futura eixida del proper col·legi de les monges de la Consolació, acollirà "estructures de formes geomètriques, amb una zona lúdica i un espai fitat per a xiquets de 0 a 3 anys", va detallar l'edil d'Urbanisme, Pedro López. A més, "tindrà moltes zones verdes i arbres, per a donar-li un poc de vida a aqueixa zona". L'edil va garantir que tindrà "un caràcter modern" i que s'utilitzaran materials de qualitat. En aquests moments el projecte es troba en la conselleria a l'espera de l'obtenció dels pertinents permisos urbanístics.

D'altra banda, l'ajuntament de Benicarló ha sol·licitat la inclusió de la urbanització dels carrers Terrers en els Plans Provincials. Amb aquesta obra finalitzarà la urbanització de

l'entorn del futur CSI de la ciutat. Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, va confirmar que "tots els terrenys del carrer ja són tots de la nostra propietat" pel que ja és possible iniciar el procés d'obertura i urbanització d'aquest vial que permetrà l'accés al nou centre de salut. Domingo va confirmar així mateix que "ja s'ha adjudicat l'amoblament i en breu es procedirà a portar-lo" fins al nou centre. A més, anunciava que "el trasllat de l'antic al nou centre es farà de forma paulatina" i recordava que l'obertura del CSI no suposarà un augment en la plantilla dels metges que actualment presten servei a Benicarló. "Cal pensar que al nou centre no van a vindre nous metges, sols haurà un trasllat de personal i material d'un edifici a l'altre, però almenys ja està acabat ja que

l'empresa constructora ha fet lliurament a la Conselleria de Sanitat de les obres executades". Domingo va detallar que "la urbanització exterior del Centre Integrat de Salut de Benicarló ja està finalitzada i estem a l'espera de la comunicació oficial de la finalització de les obres i de la corresponent visita per a veure com ha quedat l'obra".

RECLAMEN LA CREACIÓ D'UN CENTRE PER A L'ATENCIÓ DE MALALTS AMB DANYS CEREBRALS

text NATÀLIA SANZ

Els professionals de la Associació de Dany Cerebral Adquirit ATEN3U de Benicarló han iniciat una campanya amb l'objectiu final de crear un Centre d'Atenció Diürna per a cobrir les necessitats del Dany Cerebral Adquirit (DCA) en la zona nord de Castelló. Segons va constatar la treballadora social de ATEN3U Benicarló, "quan se'ls dona l'alta als afectats de DCA de l'Hospital de la Magdalena o altres centres sanitaris de Castelló, molts queden aïllats i són assistits en centres privats no específics o pels seus familiars, qüestió que dificulta la seua millora i la seua incorporació a una vida normalitzada". La directora de l'associació, Amalia Diéguez, va matisar que "l'objectiu de la campanya de captació d'usuaris és aconseguir un nombre suficient de persones que justifique la creació d'un centre d'atenció diürna. Fins que no apareix el recurs, no apareix l'afectat perquè, de moment, les persones amb DCA a Benicarló estan escampades i són derivades a centres i professionals no del tot preparats". La campanya s'ha iniciat amb entrevistes als treballadors socials dels Serveis Municipals d'Atenció a la Dependència de Vinaròs, Benicarló, Sant Mateu i Traiguera, que són les localitats que arpleguen les incidències de tota la zona nord; els centres de salut d'aquestes poblacions al costat d'Alcalá de Xivert; l'Hospital Comarcal de Vinaròs; i les treballadores socials dels serveis municipals de Peníscola. La resposta dels professionals entrevistats està sent unànime: és necessari aconseguir més recursos socials en la zona nord de Castelló per a assistir el DCA.

Com resultat d'aquestes trobades, ATEN3U ha pogut comprovar que existeixen persones que desconeixen la seua delegació a Benicarló o que prefereixen obtenir la prestació econòmica que proporciona l'aplicació de la llei de Dependència per a cuidadores i familiars en lloc de cercar un recurs professional i adequat per al DCA. ATEN3U Benicarló va iniciar el seu programa d'atenció a persones amb Dany Cerebral Adquirit en 2008. Des de llavors, un equip professional conformat per una neuropsicòloga, una fisioterapeuta, una logopeda, una treballadora social, una conductora i, fins a fa poc, una monitro de taller i terapeuta ocupacional, assisteixen a una vintena d'afectats dos dies a la setmana en un local que va ser cedit per l'Ajuntament de Benicarló en 2009.

EDITORIAL

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Un abocador enfonsat abans d'inuagurar

Moltes veus, que no eren, òbviament, les de l'administració precisament, apuntaven de manera crítica i amb arguments plasmat en els molts recursos que ha tingut aquesta ubicació, que el lloc triat per a posar l'abocador no era el més adient. I per desgràcia, i abans que haja passat un accident greu, al no estar encara en funcionament la planta, s'ha demostrat a les clares que així era: un corriment de terra s'emporta per endavant vora 30.000 m3 de terra del got de l'abocador que hauria d'albergar els residus urbans d'aquesta zona.

Més clar, el got de l'abocador, segons la diputada Oltra que ha fet una pregunta a Les Corts sobre aquesta greu problemàtica, s'ha enfonsat. És la demostració fefaent de la

inestabilitat, i perillositat, d'uns terrenys que hauran d'acceptar la gran quantitat de tones i tones de residus urbans que tots produïm.

I com dèiem, ha passat sense cap tipus de pressió sobre el terreny atès que encara no s'ha fet el got de formigó, i la impermeabilització posterior, que encara l'augmentaria més. Com tampoc hem comptat que haurem d'afegir-li la bestial pressió de totes les tones i tones de residus que allí es dipositaran.

I és que si sense pressió s'enfonsa el terreny, la pregunta és òbvia, què pot passar quan els dos elements anteriors, el formigó del got i les tones de residus, és conjuminen?

No volem ser alarmistes però molt ens temem que podem tenir un perill greu, molt greu, i més que real, a la porta de casa del qual, sembla, l'administració està fent ulls clucs.

Perquè ens sembla més que sospitosos que, després de la denúncia de la diputada Oltra, tota la *troupe* de càrrecs polítics del PP a la carrera, amb la consellera Bonig al capdavant, venen ací a fer-se la foto, la seua foto, i no diuen absolutament res d'aquest greu problema. Bé, en tot cas, una nota de premsa enalint les benevolències de l'abocador... per tapar les seues vergonyes. Però tot i així... el perill és real i està ací.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per tots el que fan possible que funcione el Conservatori de Música del nostre poble que, tot i els problemes que tenen ara al començament del curs, amb la falta de professorat (a l'ajuntament sembla que s'ha oblidat de contractar-ne quan tocava), i les desafortunades declaracions del regidor Serrano insinuant que podria carregar-se el grau elemental, fan tot allò que poden i més per donar un ensenyament musical de qualitat.

Panissola: per els alcaldes de Benicarló i Vinaròs, ex aequo, per la seua picabaralla pública sobre l'EOI. Ni un ni l'altre són capaços de fer comarca ni entendre's per bé de tots. Al final, com diu la dita, uns pela altres i la casa per agranar: Conselleria que no haurà d'invertir en una seu comarcal. En els temps que corren una mica menys d'egoisme a tots ena aniria bé.

laveubenicarlo@terra.es

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"converses entre iaïos"

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

3x4 info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

"25 ANYS DE RETRAT"

JOSÉ CALDÉS

MUCBE

DEL 29 DE SETEMBRE AL 28 D'OCTUBRE

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció: XIMO BUENO, NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escriu. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

